

Lekcja 7

17 sierpnia

UCZENIE UCZNIÓW cz. I

Część I: Przegląd

Tekst przewodni: Mk 8,31-33.38; 9,1.7.

Zakres studium: Mk 8,27-38; 9,1-8.

Wprowadzenie: Królestwo Boże jest dominującym tematem *Ewangelii Marka*. Jezus oświadcza, że to On reprezentuje królestwo Boże. Zbawiciel przyszedł, by odrodzić swój lud i przygotować go na swoje królestwo. Tak więc wszystko w Jego ziemskim planie działania było nakierowane na wykonanie Bożego planu odkupienia. Nikt nie był w stanie odwieść Chrystusa od Jego misji. Z największym poświęceniem Jezus zaangażował się w pełni w realizację Bożego planu. Wyrażając uznanie dla działalności Jezusa na Ziemi, Bóg Ojciec podczas przemienienia poświadczył raz jeszcze synostwo Jezusa i wezwał Jego wyznawców, by byli Mu posłuszni jako Synowi Bożemu.

Tematy lekcji

Lekcja tego tygodnia obejmuje dwa następujące zagadnienia:

1. Priorytetowe znaczenie misji Jezusa w świetle Bożego planu odkupienia.
2. Chwała królestwa Bożego wskazana w Mk 9,1 i przedstawiona zwłaszcza w scenie przemienienia Jezusa.

Część II: Komentarz

Priorytet Jezusa

W swojej ewangelii Marek poświęca dużo miejsca czynom Jezusa dokonywanym dla dobra ludzi. Na przykład, Marek opisuje interakcje Jezusa z grupą czy osobą, do której Jezus się zwraca. Uczniowie Jezusa są zawsze obecni w narracji, ale nie odgrywają priorytetowej roli w większości scen. Jednak Mk 8,27-33 jest perykopą czyli selekcją narracji, w której występuje ścisła interakcja Jezusa i Jego uczniów. Scena zaczyna się rozmową Jezusa ze wszystkimi uczniami. Następnie rozmowa skupia się na jednym uczniu, Piotrze.

Rozmowa zaczyna się od pytania Jezusa dotyczącego Jego tożsamości. Niektórzy uczniowie wyrażają spostrzeżenie, iż panuje różnica zdań wśród ludzi co do tego, kim jest Jezus i na czym polega Jego misja. Niektórzy z uczniów stwierdzają, iż Jezus jest postrzegany jako kontynuator dzieła Jana Chrzciciela albo proroków. Pytanie zadane uczniom nie znaczy, iż Jezus nie wiedział, kim jest. Chciał jedynie podkreślić cel swojego życia na Ziemi i pragnął, by Jego uczniowie zrozumieli Jego misję objaśnioną wprost przez Niego. Dlatego też, kiedy Piotr odpowiedział: „Tyś jest Chrystus” (Mk 8,29), Jezus zaczął objawiać przyszłe najważniejsze wydarzenia w Jego misji. Piotr zidentyfikował Jezusa jako *ho Christosa*, Chrystusa (z rodzajnikiem określonym), Mesjasza, Pomazańca (zob. Danker, i in., *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, s. 1091). Mesjaństwo Jezusa jest zgodne z eschatologiczną perspektywą ewangelii: On jest Wybranym, którego Bóg posłał, by odkupił Izraela. Po potwierdzeniu mesjańskiej tożsamości Jezusa Marek wymienia szczegóły misji Jezusa jako Mesjasza: „I zaczął ich pouczać o tym, że Syn Człowieczy musi wiele cierpieć, musi być odrzucony przez starszych, arcykapłanów oraz uczonych w Piśmie i musi być zabity, a po trzech dniach zmartwychwstać” (Mk 8,31). Jezus pragnie, by Jego uczniowie w pełni zrozumieli Jego życie na Ziemi. W ramach swojej misji będzie cierpiał, umrze, a następnie zmartwychwstanie.

Mk 8,32-33 przedstawia osobistą rozmowę między Piotrem i Jezusem. Piotr, według Marka, zaczął upominać Jezusa. Mateusz bardziej wnikliwie przedstawia podejście Piotra do zamierzeń Jezusa: „Miej litość nad sobą, Panie! Nie przyjdzie to na ciebie” (Mt 16,22). Jezus udzielił na to Piotrowi zdumiewająco surowej odpowiedzi: „Idź precz ode mnie, szatanie, bo nie myślisz o tym, co Boskie, tylko o tym, co ludzkie” (Mk 8,33). Dlaczego Jezus zareagował w ten sposób na słowa Piotra? Otóż dlatego, iż Piotr dotknął najważniejszego aspektu życia i misji Jezusa - Bożego planu odkupienia. Jezus nigdy nie pozwalał nikomu zakłócać realizacji Bożego planu, nawet jeśli takie próby były czynione z „dobrych” pobudek. Jezus pozwalał ludziom sprzeczać się z Nim. Tolerował nawet zniewagi. Nie mścił się za krzywdy i nie narzekał. Jednak nigdy nie dopuszczał stawiania na drodze realizacji planu Ojca w Jego życiu.

Plan Ojca był motywacją Jezusa i celem Jego życia. Ten plan był dla Niego ważniejszy niż fizyczne przeżycie: „Moim pokarmem jest pełnić wolę tego, który mnie posłał” (J 4,34; por. Mk 6,31). Boży plan trzymał Jezusa przy życiu. Wszystko inne było na dalszych miejscach. Całe życie Jezusa było doskonale podporządkowane woli Bożej. Podobnie wyznawcy Jezusa mogą się uważać za prawdziwie należących do Niego jedynie wtedy, kiedy ich życie jest nakierowane na Boga, a ich myśli i uczucia skupione na Jego planie odkupienia.

Ci, którzy ujrzą przebłysk chwały królestwa Bożego

„Zaprawdę powiadam wam: Niektórzy z tych, co tu stoją, nie zazną śmierci, zanim nie ujrzą Królestwa Bożego, nadchodzącego w mocy” (Mk 9,1).

Ten werset należy czytać w świetle ostatnich wersetów Mk 8, w których Jezus mówi o cenie uczniostwa. Jezus wyraźnie oświadczył: „*Kto* bowiem wstydy się mnie i słów moich przed *tym* cudzołożnym i grzesznym *rodem*, tego i Syn Człowieczy wstydy się będzie, *gdy przyjdzie w chwale Ojca swego z aniołami świętymi*” (Mk 8,38). W tej perykopie wymienione są dwie identyfikacje w czasie, do których nawiązuje Jezus: czas obecnego pokolenia oraz czas pokolenia, które będzie żyć na Ziemi w czasie powtórnego przyjścia Jezusa. Przemienienie Jezusa opisane w Mk 9,2-7 jest miniaturą, aczkolwiek trafną ilustracją doniosłego wydarzenia Jego przyszłego uwielbienia. Wydaje się, że Piotr, jako świadek tej sceny, tak właśnie rozumiał to wydarzenie. Zwróć uwagę na 2 P 1,16: „Gdyż oznajmiłszy wam *moc i powtórne przyjście Pana naszego, Jezusa Chrystusa*, nie opierając się na zreżniczone baśniach, *lecz jako naoczni świadkowie jego wielkości*”. O tych, którzy „nie zazną śmierci” czytamy w adwentystycznym komentarzu biblijnym: „Znaczący jest fakt, iż wszystkie trzy ewangelie synoptyczne zamieszczają narrację przemienienia zaraz po tej przepowiedni. (...) Wszystkie trzy zawierają także informację, iż przemienienie Jezusa nastąpiło około tygodnia po tej przepowiedni, co wskazuje, że wydarzenie to było wypełnieniem przepowiedni. Powiązanie między dwiema częściami narracji wydaje się wskazywać, iż Jezus przypuszczalnie miał na myśli właśnie swoje przemienienie jako miniaturą demonstracją królestwa chwały” (*The SDA Bible Commentary*, t. 5, s. 436).

Ponadto można powiedzieć, że Marek nawiązuje do eschatologicznego wydarzenia - dnia powtórnego przyjścia Jezusa w chwale, kiedy „niektórzy [z cudzołożnego i grzesznego pokolenia]” (Mk 9,1) otrzymają ostateczną odpłatę i potępienie. Śmierć w tym przypadku oznacza drugą śmierć. Tak więc Mk 9,1 nie dotyczy sprawiedliwych. Jednak aby zrozumieć ten werset w jego kontekście, należy pojmować słowo „śmierć” jako odnoszące się w symboliczny sposób do „drugiej śmierci”.

Inna interpretacja Mk 9,1 jest oparta na zrozumieniu słowa „zaznać”. Greckie słowo *eidon* można rozumieć jako „dostrzec”, „uświadomić sobie”, „zwrócić szczególną uwagę”, „doświadczyć”, „okazać zainteresowanie” (Danker, i in., *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, s. 279-280). W tym sensie obietnica z Mk 9,1 może obejmować inne wydarzenia oprócz jej wypełnienia w przemienieniu Jezusa. Może także obejmować innych ludzi, a nie tylko Piotra, Jakuba i Jana, którzy byli obecni podczas przemieniania Jezusa.

Poniższy komentarz pomaga to objaśnić: „Werset ten [Mk 9,1] musi zatem odnosić się albo do przemienienia, które nastąpiło zaraz potem, co wydaje się rozsądne; albo do późniejszych wydarzeń, także za życia tamtego pokolenia, takich jak zwycięstwo Chrystusa na krzyżu potwierdzone Jego zmartwychwstaniem (Kol 2,15) czy przyjście Ducha Świętego; albo do późniejszego rozszerzenia błogosławieństw królestwa na pogan” (R. Alan Cole, *Mark: An Introduction and Commentary*, Tyndale New Testament Commentaries, t. 2, Downers Grove 1989, s. 213-214).

Innym ważnym szczegółem, na który należy zwrócić uwagę w Mk 9,1, jest to, że czasownik *erchomai*, przetłumaczony jako „nadchodzącego” we fragmencie „Królestwa Bożego, nadchodzącego w mocy”, został użyty w trybie dokonanym. Czasownik ten oznacza, że królestwo już przyszło. Jest to zgodne z przesłaniem Jezusa w *Ewangelii Marka*: „przybliżyło się Królestwo Boże” (Mk 1,15). Po raz kolejny zasadniczym tematem jest królestwo Boże. Jezus wyraża gorliwe pragnienie, by choć niektórzy z obecnych przy Nim w tym czasie dostrzegli czy uświadomili sobie dzieło Jego królestwa, zanim nadejdzie dzień Jego śmierci.

Niewątpliwie przemienienie Jezusa i inne wydarzenia, które nastąpiły potem, w tym Jego ukrzyżowanie i zmartwychwstanie, były kamieniami milowymi wystawiającymi na próbę i umacniającymi wiarę uczniów. Wydaje się to zbieżne z poglądem wyrażonym przez Ellen White: „Uczniowie byli przekonani, że Mojżesz i Eliasz zostali posłani, aby obronić ich Mistrza i ustanowić Jego królewską władzę. Jednakże przed koroną musiał przejść krzyż. Dlatego tematem ich rozmowy z Jezusem nie była sprawa wyniesienia Go jako króla, lecz śmierć, jaka miała się dokonać w Jerozolimie” (Ellen G. White, *Życie Jezusa*, wyd. 16, Warszawa 2018, s. 314).

Przemienienie Jezusa było niejako „wizją” wielkiego wydarzenia, jakie nastąpi u kresu czasu - powtórnego przyjścia Jezusa. To pełne chwały wydarzenie nappełniło uczniów zdumieniem. Ukazali się im Mojżesz i Eliasz, którzy rozmawiali z Jezusem (Mk 9,4). Według Ellen White Mojżesz i Eliasz są reprezentantami odkupionych. Eliasz reprezentuje tych, którzy nigdy nie doznają śmierci, a Mojżesz - tych, którzy powstaną z prochu. „Królestwo niebieskie zostało zaprezentowane na górze w zmniejszonej skali: Chrystus był Królem, Mojżesz — przedstawicielem zmartwychwstałych świętych, a Eliasz przemienionych” (Ellen G. White, *Życie Jezusa*, wyd. 16, Warszawa 2018, s. 314).

Przemienienie Jezusa ma szczególne miejsce w narracji *Ewangelii Marka*. Wydarzenie to pieczętuje synostwo Jezusa Chrystusa. Bóg Ojciec ukazał w ten sposób zapowiedź chwały Jego królestwa. Obłok przysłonił chwałę Boga. Bóg Ojciec przemówił z obłoku, niejako w odpowiedzi na spontaniczne i nieprzemyślane słowa Piotra. „I powstał obłok, który ich zacienił, a z obłoku rozległ się głos: Ten jest Syn mój umiłowany, jego słuchajcie” (Mk 9,7). To wydarzenie podkreśla znaczenie uznania Jezusa jako Syna Bożego. Narracja uczy nas, że istotne jest nasze posłuszeństwo wobec Niego, a nie jedynie werbalne uznanie. W *Biblii* słuchanie jest

synonimem posłuszeństwa. Takie posłuszeństwo czyli słuchanie wymaga codziennego poddania się Jezusowi Chrystusowi. Dlatego nasze posłuszeństwo powinno być oparte na poznaniu Go.

We fragmentach *Ewangelii Marka*, które właśnie przestudiowaliśmy, autor podkreśla mesjańską tożsamość Jezusa i przedstawia wyraźne oznaki mocy i chwały Jego królestwa. Trafnie zostało to podsumowane w następującym komentarzu: „Drugi z ewangelistów wyraźnie wykuwa tę tożsamość w ogniu mesjańskiej misji Jezusa, opisując zdecydowane zwycięstwo Boga nad mocami teraźniejszego złego wieku” (Suzanne W. Henderson, *Christology and Discipleship in the Gospel of Mark*, Cambridge 2006, s. 4).

Część III: Zastosowanie

Przemienienie Jezusa było tak zdumiewające, iż uczniowie zareagowali przerażeniem (Mk 9,6). Zastanówcie się przez chwilę nad powtórny przyjściem Jezusa. Jakie myśli przychodzą wam do głowy w związku z tym wydarzeniem? Poproś kilka osób, by podzieliły się swoimi spostrzeżeniami.

Co stanie się ze sprawiedliwymi zmarłymi, kiedy nastąpi powtórne przyjście Jezusa? Zwróć uwagę na zapowiedź apostoła Pawła: „W jednej chwili, w oka mgnieniu, na odgłos trąby ostatecznej; bo trąba zabrzmie i umarli wzbudzeni zostaną jako nie skażeni, a my zostaniemy przemienieni” (1 Kor 15,52). Apostoł dodaje: „Wtedy wypełni się słowo napisane: Pochłonięta jest śmierć w zwycięstwie!” (w. 54). W jaki sposób ta wizja buduje Twoją nadzieję i ufność?

	<p style="text-align: center;">MATERIAŁY DLA NAUCZYCIELI</p> <ul style="list-style-type: none">• Przewodniki- materiały uzupełniające treść „Lekcji biblijnych”.• Pytania- propozycje przebiegu zajęć i pytań do dyskusji w szkole sobotniej. <p style="text-align: center;">www.adwent.pl dział: Studium biblijne</p>	<p style="text-align: center;">KONSULTACJE ONLINE DLA NAUCZYCIELI</p> <ul style="list-style-type: none">• Wspólne przygotowanie do prowadzenia najbliższego studium Biblii.• Propozycje dodatkowych zajęć.• Odpowiedzi na pytania związane z treścią studium.• Wspólnota, modlitwa <p style="text-align: center;">każdy czwartek, godz.20.00 Zoom: 856 5129 9515 Kod dostępu: Biblia</p>
---	---	---